

Ibanez EHB1505 vs. Ibanez EHB1005MS

Modern versus modern

Veel mensen vinden muzikanten conservatief. Daar valt best iets voor te zeggen: loop rond op een gemiddeld festival en de meeste instrumenten die je ziet zijn ontworpen lang voordat ondergetekende geboren was. Bassisten zijn daar geen uitzondering op: de bassen die niet gebaseerd zijn op de klassieke modellen van Fender, Gibson, Rickenbacker en Höfner zijn meestal op een hand te tellen.

Natuurlijk zijn er uitzonderingen, en misschien wel de allergrootste speler in de 'niet-klassieke' modellen is het Japanse Ibanez. Ibanez is niet vies van een experiment en is dapper genoeg om dat experiment groots in de markt te zetten. Denk aan de ietwat eigenaardig ogende Ergodyne-serie van een paar jaar geleden - gemaakt van kunststof! - en de deels gefrette, deels fretloze Ashula.

Nieuw hoofdstuk

Aan dat boek heeft Ibanez op de laatste NAMM Show een nieuw hoofdstuk toegevoegd: de koploze EHB-serie die in twee prijsklassen te krijgen is: de

EHB1000-serie met Bartolini MK-1 elementen en Ibanez' eigen driebands-toonregeling, en de EHB1500-serie met wat luxere houtsoorten, een mooi topje, Nordstrand-elementen en een panga panga-toets, tegenover de roasted birdseye esdoorn-toets van de goedkopere variant. Panga panga was een mij onbekende houtsoort, maar blijkt verwant te zijn aan het meer gebruikte wengé. Hoewel de beruchte CITES-regels voor palissander inmiddels niet meer gelden voor muziekinstrumenten, heeft Ibanez dus toch gekozen voor andere houtsoorten.

Er is nog een optie die, zeker in de context van de in

deze test gebruikte bassen, niet onvermeld gelaten mag worden: zowel de 1005 als 1505 zijn te krijgen met waaierfrets. Die optie zagen we al op de 'klassieke' SR-serie van Ibanez. De meeste mensen kennen de waaierfrets van Dingwall, waarbij de mensuur op een vijfsnarige bas varieert van 37 inch voor de B-snaar tot 33 inch voor de G-snaar. Onze EHB-1005MS die heeft een iets minder wijde waaier: van 35 naar 33 inch.

Ik ben geen frequent gebruiker van Ibanez-instrumenten, maar heb er genoeg bespeeld om te weten dat de afwerking van Ibanez vrijwel altijd uitstekend is, of je nu een spotgoedkope instapper

bespeelt, of de allerduurste uit de custom shop. Ook bij deze twee bassen is dat het geval: ik ben een vrij nauwkeurig inspecteur van lakrestjes, slordig afgewerkte frets en dergelijke, maar op deze bassen is helemaal niets aan te merken. De twee instrumenten zijn werkelijk subliem gebouwd, en er is wat dit betreft ook geen verschil te merken tussen beide bassen.

De snufjes

Het idee achter deze serie is ergonomie en inventiviteit. Om dat te bereiken heeft Ibanez een aantal ontwerp-snufjes gebruikt. Om te beginnen bij de meest opvallende: de vorm van de body. Die doet wat denken aan het Zweedse merk Strandberg. In de achterkant van de body zit een soort knik, die volgens Ibanez bijdraagt aan meer speelcomfort. Hij ligt in ieder geval lekker op je schoot. Wat ook opvallend is, is dat de hoeken van de (overigens behoorlijk dunne) body wat aan de scherpe kant zijn. Dat is niet zo heel prettig en kan zelfs wat oncomfortabel aanvoelen. Als daar meer de filosofie van de SR-basgitaren was gevolgd, met de slanke, afgeronde bodyvorm, dan zouden de EHB's nóg wat lekkerder aanvoelen.

De EHB-serie is koploos, wat betekent dat de stemmechanieken verwerkt zijn in de brug. Over die brug gesproken: hij ziet er ingewikkeld uit, en dat komt niet alleen door de stemmechanieken; je kunt bij deze bassen de onderlinge snaarafstand aanpassen. Dit snufje laat ik voor nu met rust. Dat stemmen bij de brug is echt een kwestie van voorkeur, maar het ontbreken van de kop op deze bassen zorgt er wel voor dat de balans uitstekend is: je hebt hoe dan ook geen last van een duikende hals. Dan zitten er nog wat geinige details op beide instrumenten: de snaren worden aan de 'kop' vastgeklemd, waardoor je geen speciale snaren voor koploze bassen nodig hebt, zoals dat bijvoorbeeld bij Status-bassen wel het geval is. De knoppen zijn een beetje verzonken in de body, wat klasse toevoegt aan het ontwerp.

Tot slot nog twee dingen die duidelijk voor de veiligheid zijn: de EHB's worden standaard geleverd met bandknoppen die geschikt zijn voor Schaller-straplocks, zodat je band niet zomaar van je bas schiet, en de uitgang is er eentje van Neutrik, waarin je kabel vastklikt zodat je die er niet uit kan trappen tijdens een wilde sprong op het podium.

Voor razendsnelle baswissels is dat misschien niet zo handig, maar dat is een kwestie van gewenning.

Nordstrand vs Bartolini

De twee EHB's zijn redelijk vergelijkbaar. Het prijsverschil is dan ook niet heel erg groot, maar het is er wel. Dat zit hem in de gebruikte houtsoorten en in de elementen: de 1005 heeft Bartolini MK1's aan boord - die je ook ziet bij bijvoorbeeld Cort en veel andere Ibanezen, terwijl de 1505 de chiquere Nordstrand Big Splits heeft. Dit is een onderscheid dat je veel ziet bij Ibanez: bijna alle topbassen hebben Nordstrands.

En dat verschil merk je. Waar de 1005 een prima, modern geluid heeft dat je zeker in fusion-achtige muziek uitstekend kan gebruiken, is de 1505 een heel ander beestje. De Nordstrand-elementen hebben veel meer output en gaan qua klank meer richting een Jazz Bass-achtig geluid. De 1505 heeft meer breedte in de klank, en ik kan me goed voorstellen dat je deze bas veel veelzijdiger kan inzetten in je diverse bands. Sterker nog: het halselement van de 1505 heeft een uitstekende imitatie in huis van een jaren vijftig Precision Bass, terwijl het brugelement doet denken aan de Jazz Bassen uit

Ibanez EHB-1505

Kleur: diverse
Lak: polyester
Body: mahonie met populier top
Hals: panga panga, walnoot
Toets: pangapanga
Frets: medium, 24, roestvast staal
Elementen: 2x Nordstrand Big Split
Brug: MR5HS
Regelaars: driebands-EQ, vari-mid + passieve toonregeling
Elektronica: actief, passief schakelbaar
Stemmechanieken: bij brug
Mensuur: 34 inch
Breedte bij topkam: 45 mm
Land van herkomst: Indonesië
Linkshandig:
Extra: Geleverd met gigbag
Adviesprijs: € 1499,-

Ibanez EHB-1005 MS

Kleur: diverse
Lak: polyester
Body: lindehout
Hals: esdoorn, walnoot
Toets: roasted birdseye-esdoorn
Frets: medium, 24, roestvast staal
Elementen: 2x Bartolini BH2
Brug: MR5HS
Regelaars: driebands-EQ, vari-mid + passieve toonregeling
Elektronica: actief, passief schakelbaar
Stemmechanieken: bij brug
Mensuur: 35 - 33 inch, multi-scale
Breedte bij topkam: 45 mm
Land van herkomst: Indonesië
Linkshandig:
Extra: geleverd met gigbag
Adviesprijs: € 1199,-
ibanez.com

de jaren zeventig. De klank van de 1005 doet weer wat meer denken aan bijvoorbeeld de Music Man Sabre: licht neuzig, met wat minder diep laag dan de 1505. Hij is wel geschikter voor het modernere slapwerk: dat neuzige is echt heerlijk als je een percussief slapbassist bent.

Dan het andere grote verschil: het fretwerk. Maken die waaierfrets nu echt zoveel verschil? Het korte antwoord is: nee. Veel bassisten denken dat waaierfrets moeilijk bespeelbaar zijn, maar het tegendeel is waar. Ik bezit zelf een Dingwall met een bredere spreiding dan deze Ibanez en zelfs daarbij heb ik geen enkele moeite om te wisselen met mijn short scale-bas. Het idee achter dit systeem is dat je lage snaren baat hebben bij een langere mensuur, maar de hoge snaren niet. Je hebt dus een loeistrakke B zonder dat je G-snaar voor je gevoel op knappen staat. Dat is echter bij geen van deze beide bassen een probleem: ik voel echt nauwelijks tot geen verschil in speelgemak tussen deze twee bassen. Op basis van deze conclusie zou ik stiekem toch voor de variant met waaierfrets kiezen, alleen al omdat het nog wat meer moderne styling toevoegt.

Driehonderd euro

Het verschil tussen deze bassen, met hetzelfde fretwerk, is zo'n driehonderd euro. Dat is niet niks, in principe zou je de EHB1005 kunnen kopen en nog een extra bas als backup in plaats van de 1505. Toch zou ik voor de 1505 - mét waaierfrets - gaan, als je het geld kan missen. Niet omdat de 1505 zoveel beter is gebouwd, of omdat ik gek ben op mooie topjes en panga panga-hout, maar puur en alleen voor de elementen. De Nordstrands zijn een

stuk veelzijdiger en deze bas gaat waarschijnlijk een stuk makkelijker in de mix van je bands liggen. Mocht je nou dolgraag een dekkend gelakte bas willen hebben, of liever een birdseye esdoorn-hals (en laten we eerlijk zijn: dat is ook wel heel erg mooi hout), dan kun je natuurlijk altijd de keuze maken om de 1005 aan te schaffen en daar een setje Big Singles in te (laten) zetten. Dat scheelt je nog een beetje geld ook. Je weet in ieder geval zeker dat je met een van deze twee bassen een uitstekend gebouwde instrument koopt, dat enorm comfortabel speelt. Ibanez doet zijn reputatie weer eer aan. ●

